

не”, т.е. човек, който дава акъл, съветва хората и решава различни спорове въпроси между съпрузи, семейства и родове. Те се налагат чрез своите успешни съвети, справедливост и авторитет.

„Синът и снахата на сестрата отидоха на гурбет в Гърция. Там снахата ходила с едно момче - оставя мъжа си и тръгва с това момче. Мъжът ѝ се връща. Той като се върна тука, сестрата веднага отиде, взема му момиче, ожени го. Булката и тя женена беше и оставена. Парясница, има деца. И тя много хубава. Два-три месеца живяха, докато другата се върне от Гърция. Ако не беше се върнала, щяха да живеят двамата.

Снахата там, в Гърция, стои известно време – прибира се. Обаче сестрата не иска да я приеме, мъжът ѝ също. Тя настоява – нали си купиха къща. Или той да излиза, или да продават къщата, насам-натам. Прибраха се.

Момчето, с което снахата ходи в Гърция, и то се върна. Една вечер той бил в тоалетната. Сестрата иска да си отмъсти. И тя отиде там, хвърля камъни в тоалетната на това момче към 1-2 часа. Да го плаши, да го ходел със снаха ѝ. И се прибира.

След едно известно време сестрата среща в къра жена му и взима нещо да се препират там, хващат се за косите, сбиха се, едната зъбите счупиха, едната главата. Тя беше с магарето, другата с коня. Сбиха се и събират 40-50 човека, там. Тя ми се обади, вика тъй, тъй работата, ела видиш какво става.

Отивам при сестрата. От родата тука с коли отидохме. Нашите тука искаха и те да се карат и да се бият. Аз им казвам “Спрете, не се закачайте, хората не са виновни”. Другите от Мъглиж – събраха се 60-70 човека, са от на зетя рода. Другите викат “Дай да влизаме вътре!” Аз тука не пускам: “Никой никъде няма да иде, нямате право да влизате в къщата, това е подсъдимото, дай да ги помирим – каквото било, било”

Отивам, събирам ги да видим какво става, за какво се сбиха. Едната казва така, друг казва така. Нали знаеш. И те се събрали, и от двете страни - от Зимница, от Ветрен, от Дъбово имат хора.

Аз им викам: “Дай да се разберем, каквото било било, да оставим тези сбивания. Никой не е виновен – и момчето не е виновно, и момичето не е виновно. Недейте да продължавате да се сбивате тука, да правите цял каджилък на хората. Може да стигне до убийство”.

Аз съм човекът, който ги помири, не допуснах да стигнат до други работи. И те се помириха. Едната вика “Да не се закача”, другата вика “Да не се закача”. Аз им викам: “Обещайте, че няма повече да се скарат, няма повече да се сбие!” И те обещаха и до днескашния ден няма повече кавга.